

Kerriko

Paulo-Kamato laulo.

78

Tartus, 1840 aastal,

trükitud Lindworsi pärijatte kirjadega.

4345993

Der Druck ist unter den gesetzlichen Bedingungen gestaltet.

Dorpat am 13. Jan. 1840.

M. v. Engelhardt, Censor.

Kerriko Laulo = Namato laulo.

465.

So sõnna hää, o Jummal, tääl, Om karmwa pime jänn; Müüd rõmus meil, Meist kuultas jäl', Mes waim om arwaldanu, Nink esil weel Apostli sääl Me Jõsanda suust kuulnu. Me tennäm sest Müüd süddämeist, Et meil se aig om tulnu.

2. Et sinno tö Müüd teda meil, Kui selgede om silmân; Sis ussume ka kindmäste, Mes ütley Jesukenne. Se ainus õn Me süddämen Laõ ilkes armas olla, Meid lähhembä ka arwita, Kui täl woip tarwis tulla.

3. Ea Jõsand te, Et sünnis se, So sure armo perräst; Sis lodame, Erpässeme Se ilma kurjast larräst. Oh! anna weel So abbi neil, Ja ümbre käädmä tõtta, Ke laitwa tääl So sõnna hääld, Ei tahha waõta wõtta.

4. Se uff om mul, Et tõist kül, Mes kirri ütley meile: Kik hukka lääp, So sõnna jääp, Ni täämbä kuita heila. Eht põllewa Me karmwala Nink kange kala seddä; kul siõli jääp Nink kõrda lääp, Mes tunnistap so sõnna.

5. Et Jummal om mo ainus rööm, sis surm
toop mulle karwu, Nink Kristus ka om werrega Rit
minno wölga masnu. Sest tennä ma so auwoga. Oh!
anna mulle seddä, Mes palle sult, Nink tulles mul Rui
mul om surma häddä.

6. Ma loda ka, Et Jესand sa, Reid ei sa jätmä
perrä, Kelt ilma pääl So sönna hääl Ei põlleta joht
ärä. Oh! anna neil So armo weel, Et nemma saase
taiwa. So palle ma, Las minno ka Siit õnsalt ärä,
minnä.

475.

S lätte täüs ello! D walguš nink rööm, Rust eggäüts
mõttap, Mes waja täll om! D, elläwät lätet, Kumb
selge om nättä, Kumb Jummal koast iks otsata keep,
Nink jannonu soäme siise siin lääp!

2. Ma tulles, mo Jesus, Nink jannone tööst' So
perrä; oh, toida so lambakest hääst. Ei sinna woi
jätta, Mes toolit tettä; Sa tunnet jo eši mo kehwa
list kül, Nink annat jo ilma so andit ka mul.

3. So magguš wiin jodap mo waimo nink meelt,
Nink kelle sa annat saap iggawest hääd. Re maitšap
so armo, Se unnetap hirmo, Se fõiskap se laulap,
se kättäp jo siin, Sel kaos jo ärä kif kurbus nink piin.

4. Kui mõrrö nink magguš siin seggätü om; Sis
anna, et mõrrö ka olles mo rööm. Sest eggäüts õige,
Re karrikast jõiie, Mes (waimaga täüdet) sul anti siin
maal, Se elläp nüüd römün jo sinnoga sääl.

5. Mul sago, mo Jesus, sis ello nink rööm Ka

sääl, kun so karri ilm waiwata om, kun täwewelik illo,
Kun waiplik om ello, Kan fortotust hõiskamist au
wustust om, Kun ustjil saap selges so rahho nink rööm!

505.

Wäitä häste, kui so armust Jummal tõmbap hennele,
Et so heng wois tigest koormast Digest sada wallale.

2. Wäitä, wärräjä om kisas Abtafenne ello tee;
Rit saap sulle ütöförd witsas, Mes ei küni taiwabe.

3. Wäitä palwen, puhkamisjen, Ilma jälle jäts
mata; Wärrä ärä ussindusjen, Taple õ nink päiwä ka.

4. Kanna peljun hengest hole, Hirmun õnnistusse
erst, Häddä orron om iks sulle Eggapäiwä pelgämist.

5. Ärrä lasto silmil kaija Kurja ilma tühhiust:
Sõariista om sul waja; Pakke laiskust wäsimist.

6. Ärrä antko lihhal perrä, Jättä mahha him
mustust. Täüdat sinna himmu ärä, Nääst sa jölle
pinmedust.

7. Dige süddä tapley kängest Pattu waesta sur
mani, Nink ei holi häddäst, römüst, Saap ka woiwust
allasi.

8. Dige süddä Jესu jälgi, Otsip, nink kälip wal
waden; Wõttap lihha himmu põlge, Nink ei salli hen
nesen.

9. Dige süddä pattu ifkep Arwap naarmist hul
lusjes: Sest kui sundus päle tütkip, Sis lät naar ka
ikmisjes.

10. Dige süddä jättäp karrä, Mängmist pattun

istmale; Täl om taiwan rõmo warra, Sis lät meel la taiwabe.

11. Widdäge ifs seddä melen, Maadleja, nink peljäte; Nühke päle, Jesu jällin Käwä ammak taiwabe.

506.

Jesús minno ello, Minno ainus illo, Jesús minno ön! Kif mo süddä wihtap, Sinno ainult ihtap, Armas Jesufen! Jummal Poig om minno peig; Ei muud joht, kui enne teddä, Armastap mo süddä.

2. Läbbi sinno hole Ei sa joht mo pole ütst wainlane. Nakka ilm kül töüsmä, Ma jä laulden sait, ma Ilma peljota. Jesu hool om minno pool. Ilma nink la pörge karrä Peäp löpma ärrä.

507.

Dh tagganege minno himmo Eest ligest mes weel ilmlik om; Dh jättä mahha tuhjä rõmo, Mo wässiä nink waiwat wain! Dh taggane, sa tühhi tö! Ma nakka wäsišet ellämist, Kumb wihtap ilma seggämist.

2. Dh laulge moga mäe, orru, Et teda saas mo Jesu aaw, Ke om mo kaitoja nink mo warti, Ja figen waiwan minno nõuu. Dh taggane, sa tühhi tö! Jo parras aig om minnule, Et ilmast kändä õigede.

3. Eht, halja wälja, illusaste Kül sumwel heada

näütäte; Sis wotp teist siiski nätta häste, Et illo laup peake. Dh taggane mes tühhi tö, Mo süddä kuis sa himmustat ni wägga seddä kadduwat?

4. Kui seni ollet armastanu Mes aiga, rammo kullutap! Sis ärrä hendä kurbastago, Kui temmäst sul nüüd kelo saap. Dh taggane! so peijo hä Om parremb, ke so neitsis tääl Ja mörsjas tennu hennel.

5. Dh pakke liig arm minnust wälja, Et temmäst süddä wallal saap Nink astup Jesu armo jölgi, Ni kui täl ütfind kittus jääp. Dh taggane, sa kawwal tö, Kumb om mo petnu saggedast! Nüüd põlle ma kif kawwalust.

6. Kui magguš om ütš wabba ello, Kumb õigede hend lahbutap, Kui hul nink rummal ilma illo Nink temmä lusi meist mahha jääp. Dh taggane kif ilma tö! Mo melen olle kihlatu, Nink Jesu mörsjas ehbitu.

511.

W. Wirgoge nüüd alles mele.

Jesús helde henge karjus Te mo ommas lambas la, Jä mul elloseäl warjus, Eest so arm om otsata. Sa jo annit hendä eesti Lammašte eest surma siise, Minno eest la kolit sa; Te, et ma so armasta.

2. Lamba armastawa karjust Karjusel om la se meel: olgo sis ütš meel meil armust, Sulle taiwan, mulle tääl. Kui sa taiwast hõigat mulle; Minno süddä kofko sulle. Sinna mo ei unneta; Anna, et so armasta.

3. Lamba tundwa omma karjust Karjus tunney lambid la. Anna et ma jõe wirgast, Kui sin mulle

hõigat sa. Sinno hää mul olgo tutwa, Sinno kassu
ikkes armsa. Anna, et kui heikat mulle, Ma iks wasta
kostas sulle.

518.

W. Sa kääset, Eesa, pallelda.

Mul johhus mõnda õnnetus, O Jummal mitto
willitsust. Se taiwa tee om waiwa täus; Ke sedda
õigest kõndi wois! Mo lihha nink mo werri ka. Ei
lässe henda sundida.

2. Ei olle parremb nõuw mul wist, Kui sinno
man o Jeesus Krist, Ma tija, et so tootus Ei jätta
minno armetus. Mul ollet tööst hä karjus sa, Ke
ikkes saap mo kaema.

3. Mo rõõm sa ollet nink mo auw Mo suremb
warra nink mo nõuw Ke sedda ülles tunnistap, Et
Jeesusest hend rõmustap Nink kel ust arm om soamen,
Se tunnep rahho hennesen.

4. Ma litle mõnd kõrd sedda kül: Kui sinnust
rõõm es olles mul, Sis olles parremb sündmata Nink
kohhalt ilma ellota. Se ellawält om kolu wist, Kel
süin ei olle Jeesust Krist.

5. O Jeesus minno peijoken, Sa ollet iks mo
süddämen; Mul ollet kallimb warra sa, Kui rikkus,
tuld nink ilma-ma. Kui sinno mälletap mo meel, Sis
tunnep süddä rõmo weel.

6. Kui mul om lotust sinno pääl, Sis kulus mult
üts rõmo-hääl. Kui palle ma mo hädda seen, Sis
tunne rõmo süddämen. So waim ka mulle tunnistap,
Et parremb esto mulle saap.

7. Eest tahha funni ellä weel, Mo risti wõtta
henne pääl! Ma palle sinno süddämenest, Et ma wois
olla walmis hääst, Nink wõttas ni iks ellädä, Kui wois
süst õnsalt lahutada.

8. Mul anna lihha sundida, Et pattuta süin ella
ma. Mo sõand pea ussun sa, Sis kole ma sul üts
sinda. O Jeesus! kule minno häält. So mannu wõtta
minno täält.

519.

Se peap ma pääl sündimä, Mes Jummal tahhap
taiwan, Ei jätta temmä abbida, Ke tedda pallep wai-
wan. Kui innimen om hädda seen, Nink temmäst
abbi odap, Sis kaitsetas nink pästetäs, Ke temmä
päle lodap.

2. Et Jummal om mo finnitus, Kes woip mo
ärrä neeldä? Kui temmäst tullep willitsus, Ma hend
ei tahha keeldä. Kül Jummal näep, Mes ilm wast
wäep, Mul süin weel kurja tettä. Ke silmä loop nink
päiwa toop, Kuis ta es wois kif nättä!

3. Eht kül ma pattan' innimen Süst ilmast nüüd
lä ärrä, Mo Eesa pool, ke om mo õn; Sis lä ta
mele perrä. Mo henge ka sul anna ma. Sul Jum-
mal hool om minnust. Surm, pörqo-haud Nink tem-
mä jõud, om ärrä-wäärt mul sinnust.

525.

Kaswa weel :: Zion kaswa walguusen, Nähhi löh-
trid selges tetta, Gesmäst armo hoija siin, Osi ikles
ello-lätter; Zion ahtakese te-raa pääl, Karwa weel ::

2. Kannata :: Zion, julgest kannata, Maarmist,
happe, risti, waiwa, Surmani jä liigmata, Kae ello-
kroni aumo; Zion, kui siug sinno panneb ka, Kannata ::

3. Taggane :: Zion, ilma taggane, Kui ta aumo
ängäp sulle, Lemmä hä om tühhine, Lemma arm so
salwap jälle; Zion, ängätäs fullust nink hä, Taggane ::

4. Riusa :: Zion, waimo riusa, Ke hääl, kural
pool so hoikap. Mes ta kärsen, jättä sa: Te, mes
haotäht sul näütäp; Zion, kowwerat nink ökwa ka
Riusa ::

5. Lähhüne :: Zion, Jesu armule! Kinnita hend
waimun, ellun; Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu
tüllen; Zion, nõrtusest sa wäele Lähhüne ::

6. Ilmota :: Zion, wäke ilmota, Sest et welle
arm om pallaw! Peijo telku arwaldä, Ke so sissen,
möräja ellaw! Zion, läbbi kirsja wärräja Ilmota ::

7. Otsani :: Zion, uosu otsani, Ärrä jägo löiges
mitte. Uosu palk saap peage. Ülles! mes om takkan,
jättä! Zion, uosu ammat surmani, Otsani ::

526.

Se Zioni foggodus hoimlases wöttap, Ke litten siin
Kristusse perrä iks töttap. Om ilmitikkust armust sul

nõijetu meel; Eht täkkit ka welliste sekka ma pääl, Ei
wõi sa joht welles sis kutsutus sada. Sul olgo se
mõtte, kif kawwalust tada, Ja kindmäst nink petmäda
armohe jädä ::

2. Oh, noolem nink saatkem iks tõine tõist, welle!
Et meilt sis ei woeta ello-kroon jälle. Kui Zioni
werrest wast Kristus om täüs, Sis walwem kif ütten,
et otsa jo nähs. Sest welliste palwust wött Jummal
iks kuulda; Üts meel nink üts süddä woip wainlaisi
neeldä, Ei woike ni wellitsil midodäge keeldä ::

529.

Oh Jummal taiwast kae pääl, Nink hallesta sa sed-
dä, Kui weidi pühhä rahwast tääl! Meil waisil om suur
hädä. So sõnna ei sa usutus, Se ust saap loh-
halt kistutus Se rahwa man siin ilman.

2. Ei muud kui pettüst oppip keel, Mes neide pääst
neil näütäs; Ei olle neile seddä meelt, Kumb pühhän
kirjän löitäs. Üts usup seddä, tõine tõist; Se õige ust
om kawwen neist, Nink paistwa kaunist wäljäst.

3. Kif opjid Jummal, häetä, Ke pettüst opwa jär-
gest, Nink omme kõrgi kelega Beel ütlewa kül torrest:
Trots meil ont woimus ütindä, Mes meije sõamen, siin-
nip ka. Kes om, ke meid taht keeldä?

4. Sest ütlet Jummal ülewäst: Ma tabha ülles,
tõusta, Ma kule waiste puhkamist, Neid tabha minna
pästä. Neid peäp julgest tabbama, Nink waisil abbis
sama.

5. Kui sulli hõppet selges teep, Kumb sinä siise

pantas; Mi Jesu sõnna rõmus lääp Sis sel, felt ristil
fantas. Se läbbi ust saap kanges täl, Nink temmä
paistus tunnus jäll, Nink paistap kirma sisse.

6. Kif aum nüüd olgo Jummalal, Mi taiwa kui
ma lojal; Nink meije õnnisteggijäl, Sel ainul Jesa
pojal. Aum, kittus pühhäl waimul ka, Kui taiwan om,
ni olgo maan, Nink jägo ikkes. Amen.

535.

Körge preester Jesus Kristus, Ke sa hendä minno eest
ohwris annit, anna mulle, Et mo heng saas ohwris
sulle.

2. Sest mo heng jääp ilma sest, Mes ei tulle täl so
käest. Mes ei tallita so kässi, Seddä pöllep Jummal eesti.

3. Selle tappa, koleta Kurja meelt nink tahtmist
ka; Kisu sõänd pattust wäljä, Dles täl ka tuhhat peljo.

4. Hallesta mo waise pääl, Garranda mö! heng
nink meel Sago, lige armsamb Jesus, So een ni kui
kuld, ni selges.

5. Nida saap kül sündimä, Et mo kaep isä ka;
Nida saap mul weel siin ilman Maggus hengüs esä
hölman.

536.

Sulle Jesu hamu sisse, Hengä sääl, mo hengeken!
Sääl om õige rahho aasi, Lenda sisse, tuuwiken! Pea

hendä ni kui wona, Dlle waiklik holeta, Jesu ksjän om
so hone, Kun sa peat hengäma.

2. Ülles ma poolt, minno süddä! Pagge Jesu
mannu nüüd; Ärrä armastago mitte, Mes weel kašwa-
tap so süüd. Uttel olgo süddä antu, Jesust ütšind' ar-
masta, Se pääl olgo lotus pantu, Sis woit sinna hen-
gäda.

3. Otsi ni kui lambakenne Usend Jesu säljä pääl,
Wannu ärrä pattu õnne, Jummal om sul warra kül.
Mes sa ilma warrast holi, Kummal paljas näggo om?
Sis ep sinna õnnis ellet, Kui so warra üllewän.

4. Kui sa püwät rõmu sada, Ellä Jesu mele
hääs. Jesu arm jääp hõljomatta, Armastap so iggawes.
Kif om temmä sisfen maggus: Wiljält om kif Jesusfen,
Rahho, rõöm nink kallis rikkus, Ello täwäeüs
nink õn.

5. Jesus peap sõbrust ikkes; Dlle kindmä ennege.
Sest, mes sadap ilma rikkus, Pästä hendä wallale.
Kül se peigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om.
Ärrä kandko melen jälle, Mes om waine, tühhi õn.

541.

Me Jummal om ütš finni liin Nink müür, ke tet me
ette; Se pästap häddäst ärrä siin, Kumb tulles meije
kätte. Se wanna kurrat tääl Kül mäsap waga weel,
Suur wäggi kawwalus Om temma walmistus Ei olle
maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil ommast käest, Se kaos pea
ärrä. Kül se mees taplep meije eest, Ke meid ei jättä

perrä. Kui küsiti: kes se on? Jeesus Krist, meie rõõm,
Se Jeesand Zebaoth. Ei olle tõesti Jummalat. Kik woi-
mus jääp kül tälle.

3. Kui olles ilm täus kurratid, Ke meid kif tah-
has neelda; Ei pelgä meije siiski mit'; Sest Jummal
woip neid keelda. Ehk ilmaruusi siin maan. Käl hirmsast
mässop ka; Ei te meil middäge Sest sunnitu om se. Iltä
sõnna lööp taad mahha.

4. Se sõnna om neil jättä tüäl, Nink tenno ei sa
neile. Se meije man om ilma pääl; Ke abbi annap
meile. Ehk wõtwa nemmä meist. Hääd, ello, last nink
naist! Las minnä ärrä käest, On neil ei olle sest. Meil
saap weel taiwas jämä.

547.

Laulge Jeesandalle! Wastset laulo päle. Laulge kif ilm
Jeesandalle! Temmä surel nimmet. Laulge töiten waimun,
Laulge kuttust amen! amen! Laulge sel Jeesandal! Laulge
täl kif kele! Tõstke rõmohäle!

2. Juttustage ilkes. Temmä õnsust rõmun. Rige
pagganide seän! Kikke figel rahwal. Temmä inme-tekko,
Temma auwo, woimust, wälke! Laulge sel Jeesandal!
Kittust, tenno ilkes, Kel kif au nink rikkus!

3. Kik ilm pelgä tedda. Kummarda nink heida
Temmä järje ette henda! Kikke pagganille, Kunningas
om Jummal, Kik ma-ilm om allamb temmäl; Temma
läen Suren wäen. Kik ilm kindmä saisap; Kik siin ilkes
plirsip.

4. Eäräst rüti woimust. Temmä nüüd jo nakkap,
Kun ta iggawes hend kättäp; Kea figel rahwal. Diget

kohhut moistap, Omme sullasid ka pästap, Murray sen
Digusen Wainlaste suurt woimust, Sadap ommil
digust.

5. Rõmušta nüüd henda Merri, ma, nink taiwas
Nink kif, mes sääl siisen löwwis! Rõmušta mo süddä!
Karga rõmo perräst, Tunne maggusust sest rõmust!
Hõiskage! Sest et se Jeesand pea tõttap, Digust ma
pääl sadap.

6. Nätse temmä tulley; Rõmuštage temmäst, Tem-
ma moistap kohhut õigest. Digust nink ka kohhut
Saap ta ma pääl saatma, Rige rahwa seän säädma.
Se ke kif, Tõttelik! Tulley ilma sundma, Ommil abbi
andma.

